

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 5. kwietnia 1899.

Treść: (№ 62—63.) 62. Obwieszczenie o ustanowieniu komory głównej II. klasy w Csik-Gyimes (dworzec kolei) i przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Csik-Gyimes na Komorę pomocniczą II. klasy. — 63. Rozporządzenie, którem wydają się postanowienia uzupełniające do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1898, tyżącego się cennika lekarstw na rok 1899.

62.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. marca 1899,

o ustanowieniu Komory głównej II. klasy w Csik-Gyimes (dworzec kolei) i przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Csik-Gyimes na Komorę pomocniczą II. klasy.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiona została w Csik-Gyimes w dworcu kolejowym Komora główna II. klasy, która zarazem upoważniona została do skróconego postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym.

Komora główna, nowo ustanowiona, rozpoczyna czynności swoje dnia 1. kwietnia 1899.

Jednocześnie Komora pomocnicza I. klasy w Csik-Gyimes przeistoczona została na Komorę pomocniczą II. klasy.

Kaizl r. w.

63.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. kwietnia 1899,

którem wydają się postanowienia uzupełniające do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 219, tyżącego się cennika lekarstw na rok 1899.

1. W rozporządzeniu z dnia 3. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 219, tyżącym się cennika lekarstw na rok 1899, przepisane w §. 10 i §. 12 uproszczenia przy wydawaniu lekarstw, jakoteż zniżenia należitości za lekarstwa wydawane z aptek publicznych według prawideł ordynacyi z dnia 17. marca 1891 Dz. u. p. Nr. 45, mają być zawsze stosowane, gdy się wydaje lekarstwa na rachunek kas chorych, urządzonych według ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, o ubezpieczeniu na wypadek choroby — o ile recepta lekarska nie zawiera zarządzeń szczególnych.

Toż samo tyżyczy się postanowienia §. 18 rzezonych prawideł ordynacyi, według którego za czynia do lekarstw, odniesione napowrót do apteki, jeżeli okażą się zdatnymi do użycia i są należycie

oczyszczone, nie wolno liczyć żadnej należności w razie ponownego użycia takowych do wydania lekarstw na rachunek kas chorych urzędzonych według ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby.

2. Przy taksowaniu recept, podług których wydają się lekarstwa z policzeniem na koszt państwa, funduszków publicznych lub kas chorych urzędzonych według ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, nie ma miejsca wzmiankowane w §. 15 rozporządzenia z dnia 3. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 219, wyrównywanie kwoty taksy, gdy takowa przedstawia liczbę nieparzystą.

3. Przy taksowaniu recept na rachunek kas dla chorych, urzędzonych według ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, cenę lekarstw według taksy obliczoną należy zniżyć w ten sposób, żeby niżka wynosiła najmniej 10 procentów kwoty taksy przypadającej za roboty receptowe. W tym celu poszczególne pozycje taksy za roboty receptowe należy w stosowny sposób uwydatnić na receptcie, jak na przykład przez wysunięcie dotyczących cyfr z kolumny innych pozycji taksy.

Większe lub inne zniżenia taksy mogą być przyznawane na zasadzie umowy między kasami dla chorych a aptekarzami.

Upoważnia się Władze polityczne krajowe, żeby aptekom pewnego oznaczonego obszaru kas dla chorych, mianowicie zaś miast stołecznych i osad przemysłowych, przepisały ze względem na zbyt lekarstw, jaki w tym obszarze ma miejsce na rachunek kas chorych urzędzonych według ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, jakoteż ze względem na stosunki miejscowe, większe zniżenie procentowe a to aż do 25 procentów kwoty taksy za roboty receptowe; w którym to razie dla zapobieżenia bezładowi w regularnem dostarczaniu lekarstw publiczności w ustanowionym urzędownie obszarze zbytu aptecznego, odnośny przepis zastosować należy jednakowo do wszystkich aptek dotyczącego obszaru.

4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i ma być zastosowane do wszystkich odnośnych rachunków za lekarstwa z roku 1899, które w owej chwili będą jeszcze podlegały obliczeniu.

Thun r. w.